

ήμερῶν τῆς εὐτυχίας μου ... Πωλήσατε καὶ δόσατε τὰ χρήματα εἰς τοὺς πτωχοὺς.

Ὁ ἄββας Φαμπέρ ἐσυγχώρησε τὸν Ἰάκωβον ;...

Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι δὲν ἐπώλησε τὸ χρυσοῦν δακτυλίδιον. Κατέθεσε τὸ ἀντίτιμόν του εἰς τὸ κιβώτιον τῶν πτωχῶν, καὶ ἐκρέμασε τὸ δακτυλίδιον, ὡς ἀνάθημα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Παναγίας, ὅπου μεταβαίνει συχνὰ ἵνα προσεύχεται ὑπὲρ τοῦ δυστυχικοῦ κτίστου.

(Ἐκ τῶν τοῦ Φραγκίσκου Κοππὲ)

Η ΜΝΗΣΤΕΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

(Εἰδικὸν παράρτημα τοῦ «Κόσμου ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ»)

Ἦδη, ὅτε διεξάγεται τόσῳ θερμῇ συζήτησις ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» περὶ γάμου, οἱ ἀναγνώσται αὐτῆς θ' ἀκούσωσι μετ' ἐνδιαφέροντος δύο σχετικὰς δίκας, διεξαχθεῖσας ἐνταῦθα κατ' αὐτάς. Ἀλλὰ πρὶν ἢ εἰπῶ περὶ αὐτῶν, ὀφείλω νὰ σημειώσω, πρὸς χάριν τῶν δυσκολουμένων νὰ νυμφευθῶσιν ἐν Ἑλλάδι, ὅτι οὐδὲν εὐκολώτερον ὑπάρχει ἐν Ἀγγλίᾳ ἢ τὸ νυμφεῖσθαι. Οὔτε λιξιαρχικὰ ἔγγραφα, οὔτε ἐπίτευξις συνοικεσιῶν, οὔτε ἀνάγκη ἱεροτελεστίας. Μία δ' ἡλωσις μετὰ δύο μαρτύρων εἰς τινὰ δημόσιον ὑπάλληλον καλούμενον Registrar, καὶ ὁ γάμος ἐγένετο. Αἱ ἀγγλίδες περιφέρονται πανταχοῦ ὡς ἄνδρες. Θὰ ἐξεπληρώσῃτε νεᾶνις τις, ἀκούουσα ὅτι ἀλλαγὸς ὀφείλει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ «καθαλιέρου» ἢ ὑπὸ τῆς μαμμῆς. Ἡ ἀγγλὶς, πηγαίνει εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰς συναυλίας, εἰς τ' ἀναγνωστήρια, ἀναρριχάται εἰς τὰ λεωφορεῖα, εἰς τὰ τράμ, ἀπαρράλακτα, ὡς ὁ ἀνὴρ. Μεταβαίνει π. χ. εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἵνα στείλῃ ἐπιστολὴν τινὰ. Ἐπανερχομένη, ἀναγγέλλει εἰς τοὺς γονεῖς της, ὅτι καθ' ὁδὸν ἡραβωνίσθη. Οὐδεμίαν ἀντίρρησην δικαιοῦνται νὰ ἀντιτάξωσιν οἱ γονεῖς, ἀρκεῖ ἡ κόρη των νὰ μὴ εἶνε κατωτέρα τῶν 25 ἐτῶν. Τὰ ἀγγλικά ἦθι ἐπιτρέπουν τοιαύτην ἐλευθερίαν εἰς τὸ νεκρὸν ζεύγος τῶν ἡραβωνισμένων, ὥστε ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἕτερον ἐξ αὐτῶν νὰ ἀθετήσῃ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ γάμου, ἀνευ ἀμοιβαίας συγκαταθέσεως. Ἐνταῦθεν λοιπὸν πηγάζουσιν αἱ περίφημοι δίκαι, αἱ καλούμεναι Breaches of promise, καθ' ἃς ἡ ἐγκαταληθεῖσα μνηστὴ ζῆτεῖ ἀποζημιώσεις. Ἐπὶ ἔτη ἴσως πολλάκις μνηστὴρ καὶ μνηστὴ συμπαρακάθησαν εἰς μεμονωμένα ρομαντικὰ μέρη. Ἡ προῖξ εἶναι τι ἄγνωστον ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ἀρκεῖ γαμβρός τις νὰ ὑπηνίσσεται τι σχετικὸν πρὸς περιουσίαν τῆς νύμφης, ὅπως ἀπορριφθῇ ἀμέσως. Ὁ ἀνὴρ ὑποτίθεται, ὅτι ἔχει πόρον ζωῆς δι' ἀμφοτέρους, ὅπως προβῇ εἰς γάμον. Διὰ τοῦτο μνηστεῖται, καθ' ἃς ὁ μνηστὴρ δὲν ἔχει ἔργον τι προσοδοφόρον, παρατίθενται ἐπὶ μακρὸν, μέχρις οὗ τοιοῦτον εἰρεθῇ. Εἶνε ὁμῶς σπανιώταται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς αἱ σχέσεις τῶν μνηστῶν, ὅπως μόνον καὶ ἂν εὕρεθῃ τὸ ζεύγος, ὑπερβαίνουν τὰ ἐσκαμμένα. Αἰτία τῶν σπανίων τούτων

περιστάσεων, εἶνε ἡ ἑτέρα τῶν δύο ἐπομένων δικῶν, αἵτινες διεξήχθησαν κατ' αὐτάς.

Ἡ Ἰωάννα Οὐίλλιαμς ἦτο εὐεὶδης νεᾶνις, κατοικοῦσα μετὰ τῶν γονέων της ἐν τῇ λεωφόρῳ Βαρθολομαίου, ἀριθ. 40, καὶ ἐπορίζετο τὸν βίον της διδάσκουσα μουσικὴν καὶ ὠδικήν. Πρὸ πενταετίας συνηντήθη μὲ τὸν Γεώργιον Φίλς, ράπτην, ἐν τινὶ χοροδιδασκαλείῳ, καὶ αἱ δύο τρυφεραὶ καρδίαι ἦσαν μέχρι τοῦ παρελθόντος δεκεμβρίου εἰς τὴν διαπάσῶν τῆς ἀμοιβαιότητος. Ὅτε συνηντήθησαν—φρεῖ! οἶμαι ἀναμνήσεις—ἐκείνη ἦτο 17 ἐκεῖνος 20. Καίτοι τόσῳ νέος, τῇ ἐπρότεινε γάμον, ἀλλ' ἐκείνη ἡρνήθη, μόνον δὲ πρὸ ἐνὸς ἔτους, ὅτε, ἐνῶ ἐκείνη ἔδαινε οἶκαδε, καθ' ὁδὸν ἐκεῖνος τῇ ἐπηνέλαθε ἐπίσημον πρότασιν γάμου, τῇ ἀπήντησεν ὅτι θὰ ἐζήτηι τὴν γνώμην τῶν γονέων. Ὁ Γεώργιος ἐγένετο δεκτὸς—οἶα εὐδαμονία—καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν παραθαλάσσιον, ἔγραψε βραδύτερον τῇ Ἰωάννᾳ ὁ εὐδαίμων θνητός. «Παρφιλάτῃ Ἰωάννα μου. Λυποῦμαι πολὺ, διότι δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ σὰς γράψω τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα· ἀλλὰ γνωρίζεις ποθητῇ μου, τὴν ἀθλῖος ἐπιστολογράφος εἶμαι καὶ θὰ μὲ συγχωρήσῃς. Ὁ κάλαμος δι' οὗ χαράττω αὐτάς τὰς γραμμάς, δὲν ἔχεις ἰδέαν τί περίφημος εἶνε. Ὁ καιρὸς εἶνε θελατικώτατος ἐνταῦθα, ἀλλὰ δὲν διασκεδάζω καθόλου, διότι σὲ ἐπιζητῶ, ὡραία μου κόρη. Μετὰ θερμοῦ ἔρωτος σὲ ἀσπάζομαι. Γεώργιος Χίλς.—Υ. Γ. Προσεχῶς θὰ σοὺ γράψω ἐκτενέστερον. Φαντάσθητι ὅτι τὴν παρούσαν γράφω ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς παραθαλάσσιος» (γέλωτες ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου). Βραδύτερον—οἶμοι τῶν ἀνθρωπίνων—ὁ Γεώργιος ἔγραψεν ὡς ἐξῆς: «Ἀγαπητῇ μου Ἰωάννα. Σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃς (must apologise), διότι δὲν σοὺ ἀπήντησα εἰς τὴν τελευταίαν σου, ἀλλὰ σὲ βεβαίῳ, ἦμην τόσῳ ἀπληροχρήματος, διασκεδάζων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὥστε δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ σοὶ γράψω. Περίφημος ὁ καιρὸς τελευταίως, καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐξακολουθήσῃ τοιοῦτος ἐπὶ πολὺ. Ἐκολούμην σήμερον τὸ πρῶτ', ἀλλὰ τὰ νερά, καίτοι εὐάρεστα, ἦσαν μᾶλλον ψυχρά. Ὁ ἀγαπῶν σε Τζῶρτζης». Ἡ Ἰωάννα ἐμφανισθεῖσα πρὸ τοῦ δικαστηρίου, κατέθεσεν ὅτι ὁ γάμος εἶχε συμφωνηθῇ νὰ λάβῃ χώραν τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων της, 31 δεκεμβρίου, ἀλλὰ τῇ παραμονῇ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ πενθερά της ἐμήνυσσε διὰ τινος φίλου, ὅτι ὁ Γεώργιος, μεταβαλὼν φρόνημα κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐνυμφεύθη ἄλλαν. Ὁ Γεώργιος εἶχε δωρήσει τῇ Ἰωάννᾳ βαρύτιμα δακτυλίδια. Τὰ κέρδη του ἦσαν 200 φράγκα κατὰ μῆνα, ἀλλ' ἐρωτηθεὶς ὡς πρὸς τὰ δακτυλίδια, ἐξήγησεν ὅτι δὲν τὰ εἶχεν εἰσέτι πληρώσει. Ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ συνηγόρου—Δέν εἶχες ὀρίσει ἡμέραν τῶν γάμων;—Ποίων γάμων; (παταγῶδεις γέλωτες).—Φαίνεται ὅτι ἐκλαμβάνεις τὸν γάμον διὰ ἄστεϊα.—Πάντοτε ἄστεϊα τὸν ἐθεώρησα (περισσότεροι γέλωτες). Ὁ Γεώργιος κατεδικάσθη νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Ἰωάνναν 1250 φράγκα.

Ἰππὴρὲτρια καὶ δεκανεὺς

Ἡ ἄλλη ὅμως δίκη εἶνε σοβαρωτέρα. Ἐδῶ ἐκείνη θαλαπηπόλος, ἐκεῖνος δεκανεὺς. Τὸ ὄνομα ἐκείνης Φανή Περρέτη, τὸ ὄνομα ἐκείνου Θωμᾶς Ρώσης. Ἡ Φανή ζητεῖ 12,000 φράγκων ἀποζημίωσιν. Ἐγνωρίσθησαν πέρυσι τὸν Σεπτέμβριον, καὶ ὁ δεκανεὺς εἶχεν ἐλπίδας προαγωγῆς ταχείας. Τὸν παρελθόντα δεκέμβριον ἐγένετο ἡ πρότασις καὶ ἡ ἀποδοχή. Αὐθιμερὸν τὸ συμβόλαιον ἐπισφραγίζεται διὰ τοῦ φουσιολογικοῦ γάμου. Κατὰ τὸ σύνθημα, ἀνεγνωρίσθησαν ἐπὶ δικαστηρίου ἐκατοντάδες ἐπιστολῶν. Ἰδοῦ μία: Προσφιλεστάτη μου Φανή. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐκτελέσω τὴν ὑπόσχέσιν μου, γλυκυτάτη μου. Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἤμην μελαγχολικώτατος, διότι ἐβλεπον ἄλλους τοὺς ἄλλους δεκανεὺς τοῦ τάγματος, μὲ τὰς μνηστὰς των, καὶ δι' ἐμὲ δὲν ἦτο ἐδῶ ἡ Φανή μου. Σήμερον εἶχον φασαρίαις εἰς τὸν στρατῶνα. Μὴ τὰ ρωτᾷς, ἐτοιμασίας δι' ἐπιθεωρήσεις καὶ τὰ λοιπὰ καὶ εἶμαι κατακουρασμένος. Ὁ συνταγματάρχης εἶπε ὅτι εἶνε τὸ τάγμα μας καθαρώτατον ὅλων. Χθὲς εἶδον ἐν τρομακτικῷ ὄνειρον. Εἶδον ὅτι κάποιος ἀφῆρεσε τὸ πλαίσιον ἐκ τῆς φωτογραφίας σου, καὶ ἐπειτα μοὶ ἐφάνη ἡ φωτογραφία σου καθημαχμένη, καὶ φανταζέσαι, ψυχὴ μου, τί ᾔσθάνθη ἰδὼν αὐτὸ τὸ ὄνειρον. Δὲν ἔχω τίποτε νὰ νὰ σοῦ γράψω, ἀλλὰ στέλλω ἀπειρήριθμα φιλία εἰς τὴν μόνην καὶ μοναδικὴν ἀγάπην μου ἑσσεὶ καὶ διὰ παντός μέχρι θανάτου καὶ ἐν οὐρανοῖς. Θωμᾶς Ρώσης». Κατόπιν ὅμως αἱ ἐπιστολαὶ κατέστησαν ἥττον περιπαθεῖς, καὶ ἡ Φανή τῷ ὑπενθύμισε τὴν κρίσιμον θέσιν τῆς, παροτρύνουσα αὐτὸν νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν τέλεσιν τῶν γάμων. Εἰς ἀπάντησιν τῇ ἔγραψε, ὅτι ἐλυπεῖτο πολὺ μὴ δυνάμενος νὰ τὴν νυμφεύθῃ καὶ ὅτι, ἐὰν τῇ ὑπεσχέθῃ γάμον, βεβαίως θὰ ἦτο μεθυμένος, ὅτε ἔδωκε τοιαύτην ὑπόσχεσιν. Ἡ Φανή, ἥς ἡ καλλονὴ ἐπέσπασε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου καὶ τῶν ἐνόρκων, κατέβηκεν ὅτι τὸ τέκνον ἐγεννήθη τῇ 19 αὐγούστου. Ὁ δὲ Θωμᾶς, βλέπων τὸ τέκνον, ἐξέφρασεν ἄπειρον ἀγαλλίασιν καὶ εἶπεν: «Αὐτὸν θὰ τὸν κάμω στρατιώτην». κατεδικάσθη ἐν τούτοις εἰς 10,000 δραχμῶν ἀποζημίωσιν. Ἀναχωρῶν τοῦ δικαστηρίου, εἶλεγε: Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος διὰ νὰ πάρω ὀπίσω τὰ χρήματά μου, εἰμὶ νὰ τὴν νυμφεύθῃ.

Ἐκ τοῦ ἐν Λονδίῳ γραφείου τῆς „Ἀκροπόλεως»,

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Καθ' ἣν ἐποχὴν σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἐορτάζει μετ' ἀγαλλιάσεως τὸν ἐπικείμενον δεσμὸν μεταξὺ τοῦ λαοφιλήτου διαδόχου τοῦ Ἑθνικοῦ Θρόνου καὶ τοῦ ἐπεράστου θαλλοῦ τῆς κραταιοτάτης τῶν ἐπὶ γῆς μοναρχιῶν, ἐπιτραπήτω εἰς τὸν ἀναδιφῶντα τὰς Βυζαντινὰς δέλτους ἡ ἀναγραφὴ γεγονότος, ὁπερ ἀπέμεινεν εἰσέτι ἀμνημόνευτον, ἀλλὰ κέκμηται οὐ μικρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα φι-

λοσοφούντας. Ἐστὶ δὲ τὸ ἐξῆς, ὅτι τὸ σχέδιον τῆς δι' ἐπιγαμίας ἐνώσεως τῆς δυτικῆς Αὐτοκρατορίας μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ὄνειρον τῆς Αὐτοκρατορίας ἐκείνης, μόλις ἰδρυθείσης, καὶ ὑφίσταται ἤδη μετέωρον ἀπὸ χιλιῶν ὅλων ἐτῶν.

Καὶ πρὸ τοῦ ἐτους 800, καθ' ὃ Κάρολος ὁ Μέγας περιεβλήθη πομπῶδες ἐν Ρώμῃ τὸ Αὐτοκρατορικὸν στέμμα, μνημονεύεται τοιαύτη ἀπόπειρα, καθ' ὅσον ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Ε' ὁ ἐπικληθεὶς Κοπρώνυμος, ἤδη κατὰ τὸ 767 ἐζήτησε παρὰ τοῦ τότε βασιλευντος τῶν Φράγκων Πιπίνου τοῦ βραχεὸς τὴν μονογενῆ αὐτοῦ θυγατέρα Γίζελαν διὰ τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου Λέοντα τὸν Δ'. Ὁ Πιπῖνος ἡδίως ἤκουσε τὴν πρότασιν, καὶ ἀνταπέστειλε πρέσβεις εἰς Βυζάντιον, ἀλλὰ συνελθούσης ἐν Γεντελῶ συνελεύσεως τῶν Γάλλων μεγιστανων, ἐματαιώθη τὸ συνοικέσιον διὰ μηχανορραφίῶν τοῦ Πάπα, ὅστις ἀνέμιξεν ἐπιτηδείως εἰς τὴν συζήτησιν τὴν περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔριδα, ἐνυμφεῖθη δὲ συνεπείᾳ τούτου ὁ Λέων τὴν περιθρύλλητον Εἰρήνην.

Κατὰ δὲ τὸ 781 ἡ Εἰρήνη, ἐπιδιώκουσα τὴν πραγματοποίησιν τῆς αὐτῆς ιδέας, ἐζήτηε παρὰ τοῦ μεγάλου Καρόλου, διαδεχθέντος ἀπὸ τινος τὸν πατέρα, τὴν κόρην Ροτρούδην, καὶ κατὰ τοὺς Ἑλληνας Ἐρυθρῶ, ὡς νύμφην διὰ τὸν υἱὸν αὐτῆς Κωνσταντῖνον τὸν ΣΤ'. Ἀπέστειλεν Εἰρήνην Κωνσταντῖνον Σακελλάριον καὶ Μάμαλον Πριμικήριον πρὸς Κάρολον Ρήγα τῶν Φράγκων, ὅπως τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, Ἐρυθρῶ λεγομένην, νυμφεύται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, τῷ υἱῷ αὐτῆς». λέγει ὁ Θεοφάνης Σ. 705. Ἐπειδὴ δὲ, ὁ μὲν Ἡγεμονοποιεὶς ἦν ἐνδεκαέτης, ἡ δὲ νύμφη ὀκταέτης, ἀφίθη αὕτη παρὰ τῷ πατρὶ, καὶ ἀπεστάλη ὁ σοφὸς Ἐλισσαῖος, ὅπως διδάξῃ αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἔθιμα τῆς περιλάμπρου Βυζαντινῆς αὐλῆς. Ἀλλὰ καὶ τὸ συνοικέσιον τοῦτο ἀργότερον ἐματαιώθη, τῆς παλιμβούλου Εἰρήνης διαπληκτισθείσης πρὸς τὸν Κάρολον, καὶ εἰς τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπιβαλούσης πρὸς μεγάλην αὐτοῦ θλίψιν, ἀντὶ τῆς ποθητῆς μνηστῆς τὴν Ἀρμενίαν Μαρίαν.

Τὸ δὲ παραδόξοτερον, παρελθόντων ὀλίγων ἀκόμη ἐνιαυτῶν, αὐτὸς ὁ Κάρολος ἐπεζήτησε τὴν χεῖρα τῆς Εἰρήνης, ὅπως διὰ τοῦ μέσου τούτου καταστήσῃ παγκόσμιον τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν Αὐτοκράτειρα ἐφαίνετο πρόθυμος, ἀλλ' εὐτυχῶς διὰ τὰς μελλούσας τοῦ Ἑλληνισμοῦ τύχας, ἐματαιώθη τὸ συνοικέσιον τοῦτο ὑπὸ τοῦ πανισχύρου μεγιστάνος Ἀετίου, ὅστις ἐπεζήτηε τὴν χεῖρα τῆς βασιλίσσης διὰ τὸν ἴδιον ἀδελφόν, τὸν περικαλλῆ Λέοντα. Ὁ Θεοφάνης λέγει ρητῶς—«Ἐφθασαν οἱ ἀποσταλέντες παρὰ Καρόλου Ἀποκρισιῶριοι καὶ τοῦ Πάπα Λέοντος πρὸς τὴν Εἰρήνην, αἰτούμενοι ζευχθῆναι αὐτὴν τῷ Καρόλῳ πρὸς γάμον, καὶ ἐνῶσαι τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἑσπέρια, ἥτις ὑπῆκουσεν ἂν, εἰ μὴ Ἀέτιος ἐκόλυσε, παραδυναστεύων καὶ τὸ κράτος εἰς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν σφετεριζόμενος.» Σ. 737. Ἐπικυροῦσι δὲ τὴν ἀλλόκοτον εἰδησιν ὅτε Ζωναρᾶς καὶ ὁ Κεδρίνος.